

slaget — det maa jeg altsaa sige — ret uoverskueligt, og dog var dette Forslag overordentlig forskelligt i sit Indhold fra den nugældende Lov. Det ændrer den i Henseende til alle dens vigtige Bestemmelser, ikke alene med Hensyn til Lygtevang, Anvendelse af Gummiringe og lignende, altsaa den rent tekniske Udstyrelse af Vognen, men ogsaa først med Hensyn til Kørehastigheden og dernæst med Hensyn til Afgiften, som naturligt spiller en ganske overordentlig stor Rolle i dette Øjeblik. Dels forøger det Afgiften, naar man ser bort fra den midlertidige Lov, overordentlig stærkt, og dels fastsætter det en bestemt Anvendelse af denne Afgift af anden Art, end man tidligere har kendt. Altsaa, Lovforslaget er for saa vidt helt nyt. Dernæst tager Folketinget det til Behandling, ændrer i høj Grad, indfører nye Bestemmelser, ændrer ogsaa saadanne, som Justitsministeren har ønsket skulde være i Forslaget, hvilket atter træffer gode Venner i dette høje Ting, som f. Eks. Bestemmelsen om Vejraadet, der fra nogle Sider, saaledes fra Socialdemokratiets Side, ønskedes indført. Endelig har vi faaet dette Lovforslag her i Landstinget, og man maa da forsøge at sætte sig ind i det. Nu skal jeg gøre opmærksom paa, at Lovforslaget, som det foreligger — jeg kan tage et enkelt Eksempel for at gøre det klart —, er overordentlig slet affattet. Den højtærede Minister har neppe været heldig med den sidste Ændring, han gennemførte i Folketinget. Jeg skal gøre opmærksom paa, at hele det Stykke, hvori den sidste Ændring er gennemført, er meget — jeg vil ikke bruge et uparlamentarisk Ord, men jeg vil sige — uheldigt affattet; hvis det ikke var i det høje Lands-ting, jeg talte, vilde jeg bruge et stærkere og mere vulgært Udtryk, men jeg kan jo sige: Lovforslaget er saa uheldigt affattet, at det er ganske umuligt, at det kan gennemføres her i Rigsdagen i en saadan Affattelse. Jeg gør den højtærede Minister opmærksom paa, at i den nye Affattelse indeholder § 34 først en Bestemmelse om, at man kan frakende en Fører Ret til at være eller blive Fører. I Midten af Stykket staar der, at Retten til at være eller blive Fører *kan* frakendes ham, naar han har kørt Motorkøretøjet i beruset Tilstand. Jeg skal ligesom den sidste ærede Taler gøre opmærksom paa, at Motorkøretøjer foreligger ikke i beruset Tilstand. Det er en særlig Udtryksmaade for den højtærede Justitsminister, som jeg tror, han skal frafalde, hvis han ikke har ganske særligt

Kendskab til Motorkøretøjer i saadan Tilstand. Saaledes som Sproget er i denne Paragraf, gentages det to Gange, hvor det ikke bliver Føreren, men Køretøjet, der er i denne Tilstand. Der staar nu altsaa, at denne Ret kan frakendes ham, hvis han har kørt Motorkøretøj i beruset Tilstand, og i det næste Punktum, som er kommet lidt senere ind, staar der, at saafremt en Fører har kørt et Motorkøretøj i beruset Tilstand, *skal* Retten til at være eller blive Fører frakendes ham for bestandig. Altsaa, efter at man først har sagt dette, at man *kan* under visse Omstændigheder, nemlig naar Føreren har været i beruset Tilstand, frakende ham denne Ret — og derved har stillet baade Sagførere og Dommere meget vanskeligt overfor Anvendelsen af en saadan Bestemmelse —, saa staar der, at hvis han har kørt Motorkøretøjet i beruset Tilstand, *skal* man frakende ham den. Dernæst, for at det ikke skal blive for strengt, at Retten kan frakendes ham for bestandig, føjes der til efter Ordene „for bestandig“: Dog kan Justitsministeren fravige dette, naar Ministeren mener, at dette paa Grund af særlige Omstændigheder kan være rimeligt. Men det vedrører ikke det Misforhold, der er mellem de to Bestemmelser. Saa kommer det mærkeligste af det hele, og det er det, som Justitsministeren har indført i Folketinget, efter at man der har debatteret Spørgsmaalet Førerens Tilladelse til at ryge og til at have nydt Spiritus, naar han er — som det hedder med et fremmed Ord, som ingen Mennesker rigtig kan sige, hvad er — i Funktion. Bestemmelsen derom gik nu ud, og i Stedet for samlede den højtærede Justitsminister alle Partier om følgende, som jeg maa tillade mig at læse op for at vise, hvad et saadant Forslag kan indeholde, og hvad Folketinget under Justitsministerens Veltalenhed — jeg tør vel ikke sige andet end berusende Veltalenhed, ikke beruset Veltalenhed — kan komme til at vedtage. Der staar nemlig følgende: „Saafremt det under en i Anledning af et Ulykkestilfælde eller af anden Grund indledet offentlig Undersøgelse skulde vise sig, at vedkommende Fører har nydt spirituose Drikke paa et saadant Tidspunkt, at han kan være blevet paavirket deraf, straffes han i Henhold til § 32.“ Tør jeg spørge, kender den højtærede Justitsminister forskellige Tidspunkter og forskellige Maader at paavirkes af Spiritus paa? Er der Tale om Paavirkelse om Morgenen af Spiritus, om Middagen af Spiritus, om Aftenen af Spiritus? Det kan